

بررسی عوامل تأثیرگذار بر رابطه میان رشد اقتصادی و کیفیت زیستمحیطی

* دکتر جمشید پژویان

** مریم لشکری‌زاده

تاریخ پذیرش: ۱۳۸۹/۱/۲۹ تاریخ ارسال: ۱۳۸۷/۶/۱۷

فرایند رشد و توسعه اقتصادی کشورها در دهه‌های اخیر به‌گونه‌ای بوده که چالش‌های زیستمحیطی به یکی از مهم‌ترین دغدغه‌های سیاست‌گذاران تبدیل شده است. امروزه کشورها علاوه بر سیاست‌ها و اقدامات درون مزرزی خود، ساماندهی آلودگی را در حوزه بین‌المللی دنبال می‌کنند. بدین روی، بررسی عوامل مؤثر بر رابطه رشد و آلودگی از آن جهت می‌تواند حائز اهمیت باشد که ممکن است مبنای سیاست‌گذاری زیستمحیطی در سطح ملی و بین‌المللی قرار گیرد. بدین منظور در این پژوهش تلاش نموده‌ایم تا با استفاده از روش داده‌های تابلویی، اثر رشد اقتصادی، تغییرات تکنیکی، ترجیحاتی و سیاسی (نقش دولت‌ها) بر میزان آلاینده‌های مهم هوا در ۵۶ کشور منتخب با سطوح توسعه یافته‌ی متفاوت از جمله ایران، در دوره ۱۹۹۵-۲۰۰۵ را آزمون نماییم. یافته‌ها نشان می‌دهد به رغم تأثیر مشبّت رشد اقتصادی بر میزان آلاینده‌ها، ارتقای سطح تکنولوژی در کاهش آلاینده‌های دی‌اکسید‌گوگرد و نیتروژن و بهبود شاخص‌های مربوط به اثر سیاسی در کاهش آلاینده دی‌اکسید‌کربن نقش مهمی داشته است.

JEL: Q56، C33. طبقه‌بندی

واژگان کلیدی: رشد اقتصادی، محیط زیست، آلودگی هوا، داده‌های تابلویی.

* استاد دانشگاه علامه طباطبائی

e-mail: lashkaryzadeh77@yahoo.com

** دانش‌آموخته دانشگاه آزاد اسلامی واحد علوم و تحقیقات

مقدمه

در دو دهه اخیر ارتباط میان سطح توسعه‌یافتگی جوامع و میزان دستیابی به استانداردهای زیستمحیطی و به تعبیری رعایت ملاحظات زیستمحیطی در کانون توجه پژوهشگران قرار گرفته است. این موضوع در حوزه اقتصاد نیز با رویکردی خاص مورد توجه قرار گرفته است. یکی از موضوعهایی که در این حوزه، پژوهش‌های مختلفی را به خود اختصاص داده ارتباط میان سطح درآمد جوامع و میزان تخریب زیستمحیطی است. جریان شکل‌گیری پژوهش‌های این حوزه نشان می‌دهد که در چند دهه اخیر، دو جریان فکری کلی در این حوزه وجود داشته که در نهایت به یک رویکرد سومی تبدیل شده است.

رویکرد اول که به نظریه "ضد رشد" معروف است، بیان می‌کند رشد اقتصادی لزوماً به تخریب محیط‌زیست می‌انجامد؛ زیرا رشد به معنی تزریق کردن هر چه بیشتر مواد خام و انرژی به نظام اقتصادی و در پی آن تولید ضایعات بیشتر است، بنابراین، رشد اقتصادی نه تنها به لحاظ جریان کمیابی منابع بلکه از بابت فراتر رفتن جریان ضایعات از حد طرفیت پذیرش محیط‌های طبیعی، خطواتی را به بار می‌آورد، که باعث تخریب یا نابودی نظامهای ضروری برای تأمین حیات‌شده و رفاه را کاهش می‌دهد.^۱

در سوی دیگر این طیف، رویکرد دوم وجود دارد که به نظریه "رشد اقتصادی" معروف است. در این گروه اعتقاد بر این است که رشد تنها راه ایجاد و تأمین سرمایه لازم برای حفاظت از محیط‌زیست است، بنابراین، رشد اقتصادی به جای آن که محیط‌زیست را تهدید نماید، می‌تواند به بهبود کیفیت آن کمک کند. به تدریج که رشد اقتصادی باعث افزایش کالاها و خدمات می‌شود، انگیزه‌های حمایت از محیط‌زیست نیز تقدیم بیشتری یافته، اهمیت آن در برنامه‌های سیاسی بیشتر می‌شود و روش‌های مختلفی مانند جانشینی منابع، ابداعات مربوط به فناوری و تغییر الگوی تقاضا هنگام تغییر قیمت‌های نسبی برای حمایت از محیط‌زیست به وجود می‌آید.^۲

تعارض میان این دو رویکرد و تفاوت‌های بنیادین در استدلال آنها در کنار شواهد مختلف تجربی هر یک از دو گروه به ظهور رویکرد سومی در این عرصه در دهه ۱۹۹۰ منجر شد که بیان می‌نماید، ارتباط میان رشد اقتصادی و کیفیت محیط‌زیست- مثبت یا منفی- در طول مسیر توسعه هر کشور با ثبات نیست، در واقع، این ارتباط در طول زمان با رسیدن درآمد به یک حد معین معکوس می‌شود. چنین ارتباط u معکوسی در متون رشد اقتصادی و محیط‌زیست به منحتی زیستمحیطی کوزنتز (EKC)^۳ و یا فرضیه انتقال زیستمحیطی (ETH)^۴ معروف شد. این رابطه نام خود را از سیمون کوزنتز (۱۹۵۵) برندۀ جایزه نوبل که برای نخستین بار به رابطه میان سطح درآمد و توزیع درآمد (به صورت u وارونه) پی‌برد، گرفته است. در سال‌های اخیر پژوهش‌های بسیاری در مورد رابطه میان رشد اقتصادی و آلودگی انجام شده است. هر چند که بیشتر مقاله‌ها به وجود یک رابطه u معکوس برای بعضی آلینده‌ها داشته‌اند، اشاره اما هیچ مشاهده‌ای وجود ندارد که بتواند EKC را برای تمام آلینده‌ها و یا انواع

۱. کوچکی و همکاران، ۱۳۷۷

۲. کوچکی و همکاران، ۱۳۷۷

3. Environmental kuznets curve

4. Environmental Transition Hypothesis

مشکلات زیستمحیطی نشان دهد. گفتنی است دامنه بحث در بیشتر پژوهش‌ها به کشورهای توسعه‌یافته محدود شده‌است. همچنین، مطالعات انجام شده در بیشتر موارد به دنبال پاسخگویی به این پرسش بوده‌اند، که آیا رابطه α معکوس شکل برای تمام آلاینده‌ها صادق است، آیا این رابطه همان طور که برای کشورهای پیشرفته مشاهده شده برای کشورهای در حال توسعه نیز دیده می‌شود؛ در چه سطحی از درآمد نقطه برگشت منحنی زیستمحیطی کوزنتز رخ می‌دهد؛ چگونه می‌توان تجربیات حاصل از مطالعات بین کشوری را برای یک کشور خاص به منظور برآورد مسیر توسعه زیستمحیطی به کار بست و سیاست‌های زیستمحیطی برای رسیدن به توسعه پایدار دارند. از مهم‌ترین مشکلات و کمبودهای کاهش هزینه‌های زیستمحیطی برای رسیدن به توسعه پایدار دارند. از اساسی در این پژوهش‌ها، تعداد کم مطالعات انجام شده در زمینه منابع تئوریکی و تعیین عوامل تأثیرگذار بر رابطه میان رشد و محیط‌زیست است. بدین روی هدف ما در این پژوهش، ضمن دستیابی به چارچوبی کلی برای ارزیابی رابطه رشد و تخریب زیستمحیطی، بررسی و شناسایی مهم‌ترین عوامل تأثیرگذار بر رابطه میان رشد و محیط‌زیست نیز می‌باشد تا با شناسایی و نحوه اثرگذاری آنها بتوان نتایج و سیاست‌هایی را برای کشورهای در حال توسعه‌ای همچون ایران - که در مراحل اولیه رشد اقتصادی قرار دارند و رفتارهای با معضلات زیستمحیطی دست به گریبان می‌شوند - ارائه داد. در این راستا در بخش اول، چارچوب نظری رشد و محیط‌زیست را مورخ می‌نماییم. سپس، در بخش دوم و سوم، مدل مورد استفاده، جمع‌آوری، پردازش و منبع داده‌ها را مورد بررسی قرار می‌دهیم. در بخش چهارم، نتایج برآورده مدل را بیان نموده و در پایان، به جمع‌بندی و نتیجه‌گیری می‌پردازیم.

۱. چارچوب نظری

به طور کلی، به منظور بررسی مبانی نظری رابطه رشد و محیط‌زیست می‌توان تمایز کرد.

- گروه اول، مطالعاتی است که بر بخش تقاضای اقتصاد و خصوصیات ترجیحات مصرف‌کننده، به ویژه کشش درآمدی کالاهای زیستمحیطی تمرکز یافته‌اند. در این مطالعات که بیشتر با رویکرد مصرف به رابطه رشد و محیط‌زیست توجه شده، آلودگی در تابع مطلوبیت وارد شده و از طریق مصرف ایجاد می‌شود. عوامل مؤثر بر رابطه رشد و محیط‌زیست در این مدل‌ها شامل مقیاس فعالیت اقتصادی، ترجیحات مصرف‌کننده بین مصرف و کاهش آلودگی است.^۱

اثر مقیاس بر آلودگی با کنترل عوامل دیگر، تابع فزاینده یکنواخت از درآمد است. بزرگتر شدن مقیاس فعالیت اقتصادی همراه با میزان استفاده از نهاده‌ها و منابع طبیعی همچنین، تولید پسماندها و ضایعات بیشتر است که می‌تواند باعث تخریب محیط‌زیست شود. بنابراین، اثر مقیاس بر ایجاد آلودگی مثبت است.

ترجیحات مصرف‌کنندگان به سمت کاهش آلودگی می‌تواند عامل مؤثری در بهبود کیفیت زیستمحیطی در فرآیند رشد اقتصادی باشد. بر اساس مطالعات کاربردی صورت گرفته مانند خانای^۲

بررسی عوامل تأثیرگذار بر رابطه میان رشد اقتصادی ...

(۲۰۰۲) و کریسترم^۱ (۱۹۹۶) مشخص شده که کالاهای زیستمحیطی نرمال بوده و کشش درآمدی برای این کالاها بزرگتر از یک است. با توجه به نرمال و لوکس بودن کالاهای زیستمحیطی انتظار می‌رود ترجیحات مردم در سطوح بالای درآمدی و همراه با طی شدن مراحل رشد و توسعه اقتصادی به سمت داشتن محیط‌زیست سالم‌تر سوق یابد که نتیجه آن، کاهش آلودگی در درآمدهای بالا می‌باشد.

- گروه دوم، مطالعاتی است که بر بخش عرضه اقتصاد تکیه دارند، در این مطالعات که با رویکرد تولید به رابطه رشد و محیط‌زیست توجه شده، آلودگی در تابع تولید به عنوان نهاده به کار رفته و یا در اثر تولید به عنوان یک پیامد خارجی ایجاد شده است. عوامل مؤثر بر رابطه رشد و محیط‌زیست در این مدل‌ها شامل اثر مقیاس، اثر ساختاری و شدت نشر آلودگی است.^۲

تغییرات ساختاری که رشد اقتصادی را همراهی می‌کند بر کیفیت محیط‌زیست به وسیله تغییر ترکیب فعالیت اقتصادی به سمت بخش‌هایی با شدت آلودگی کمتر یا بیشتر، اثر می‌گذارد. در سطوح پایین‌تر درآمدی، انتقال غالب، حرکت از کشاورزی به صنعت است که نتیجه آن افزایش شدت آلودگی است؛ اما در سطوح بالای درآمدی، انتقال غالب حرکت از صنعت به خدمات است که باعث کاهش شدت آلودگی می‌شود. بنابراین، سهم تغییرات صنعت در GDP می‌تواند نشان‌دهنده تغییرات ساختاری باشد. همان طور که سهم بخش صنعت در ترکیب فعالیت‌های اقتصادی ابتدا افزایش و سپس کاهش می‌یابد، آلودگی زیستمحیطی نیز ابتدا افزایش و سپس با رشد درآمد کاهش می‌یابد که در این حالت شاهد رابطه ^۳ عکوس بین درآمد و محیط‌زیست می‌باشیم.^۴

شدت نشر آلودگی در مدل‌های طرف عرضه، تحت تأثیر منابع رشد اقتصادی، اثر سیاسی و تکنولوژیکی قرار دارد. کشورها در مراحل اولیه توسعه از طریق تجمع سرمایه‌فیزیکی رشد می‌کنند و در مراحل بعدی توسعه به وسیله اکتساب نیروی انسانی کارآمد به رشد خود ادامه می‌دهند. بنابراین، با تجمع سرمایه‌فیزیکی در مراحل اولیه توسعه اقتصادی آلودگی نیز افزایش می‌یابد و با رشد درآمد سرانه و حرکت اقتصاد از بخش صنعتی به خدماتی و استفاده از نیروی انسانی به جای سرمایه‌فیزیکی، آلودگی نیز کاهش می‌یابد؛ زیرا بر اساس تئوری ریبسنترزکی^۴ در تجارت بین‌الملل تجمع سرمایه انسانی باعث رشد صنایع پاک می‌شود که این عامل منابع را از بخش آلوده به بخش پاک سوق می‌دهد و در این حالت شاهد رابطه یکنواخت منفی بین درآمد و آلودگی هستیم.

همچنین، شدت نشر آلودگی می‌تواند تحت تأثیر اثر سیاسی یعنی قوانین و الزامات زیستمحیطی که توسط دولتها اعمال می‌شود، قرار گیرد. در سطوح پایین فعالیت اقتصادی، قوانین مبارزه با آلودگی تقریباً غیرکارا بوده و اثر کمی روی کاهش آلودگی دارند؛ چراکه برای تنظیم یک سیستم قانونمند کاهش آلودگی نیازمند هزینه می‌باشیم. در سطوح پایین درآمدی تمایل پرداخت پرداخت هزینه کاهش آلودگی کمتر از مقدار تعیین شده است. در این حالت، تنظیم یک سیستم قانونمند کاهش آلودگی ارزشی ندارد و با نبود چنین سیستمی نیز آلودگی به یقین همراه با رشد اقتصادی افزایش می‌یابد؛ اما در سطوح بالای درآمدی و پس از رسیدن اقتصاد به یک آستانه درآمدی، شدت نشر آلودگی کاهش می‌یابد که در

1. Kristrom

2. Lopez, 2000

3. Panayotou, 2000

4. Rybczynski theorem

مرحله کاهش آلودگی سیاست‌های مبارزه با آلودگی به اجرا درآمده و یا تشدید شده است. بنابراین، انتظار می‌رود همراه با رشد اقتصادی و افزایش درآمدها، شدت انتشار آلودگی به علت وضع و اجرای قوانین زیست‌محیطی کاهش یابد.^۱

عامل دیگر تأثیرگذار بر شدت نشر آلودگی، تکنولوژی است که از دو طریق بر میزان آلودگی اثر می‌گذارد. اول اینکه با بهبود تکنولوژی و استفاده از فناوری‌های جدید، توانی تولید احتیاج کمتری به کالای زیست‌محیطی خواهد داشت و یا اینکه به عنوان کالای مکمل تولید میزان کمتری آلودگی تولید خواهد شد، که به معنی تولید کالا همراه با تخریب کمتر محیط‌زیست است. دوم آنکه بهبود تکنولوژی می‌تواند در صنایع کاهش آلودگی نیز رخ دهد و باعث شود که این صنایع به نحو کارانتری عمل کرده و با هزینه‌های کمتری اقدام کنند که نتیجه هر دو اثر بهبود تکنولوژی، کاهش شدت نشر آلودگی است.^۲

با توجه به موارد ذکر شده می‌توان نتیجه گرفت در مطالعاتی که بر بخش عرضه اقتصاد تمرکز دارند نقش متغیرهای سیاسی، تکنولوژیکی، سهم تغییرات صنعت در GDP و تجمع سرمایه‌های فیزیکی یا انسانی در تعیین شرایط زیست‌محیطی طی فرایند رشد اقتصادی از اهمیت خاصی برخوردار است.

- گروه سوم مطالعات صورت‌گرفته در زمینه بررسی عوامل مؤثر بر رابطه رشد و محیط‌زیست، مطالعاتی است که بر هر دو بخش تقاضا و عرضه اقتصاد تمرکز یافته‌اند. در این مطالعات، آلودگی در هر دو تابع مطلوبیت و تولید وارد شده و عوامل مؤثر بر آلودگی شامل اثر مقیاس، ترجیحات، تکنولوژی و سیاسی می‌باشد.

۲. مدل نظری پژوهش

در مطالعات تجربی صورت‌گرفته، بیشتر مدل‌ها شامل یک شکل خلاصه‌شده از رابطه یک متغیر زیست‌محیطی و تعدادی عوامل اثرگذار بر آن مانند درآمد سرانه، رشد جمعیت، توزیع درآمد، تجارت بین‌الملل، نرخ سواد و متغیرهای زمانی و مکانی می‌باشند. در این مطالعات بیشتر با رویکرد اقتصاد کلان به رابطه رشد و محیط‌زیست و تعیین عوامل مؤثر بر آن پرداخته شده و مطالعات کم‌شماری را می‌توان یافت که در آنها از پایه‌های اقتصاد خرد به منظور بررسی رابطه رشد و محیط‌زیست استفاده شده باشد. در مطالعات اندک صورت گرفته در زمینه عوامل تعیین‌کننده رابطه رشد و محیط‌زیست با رویکرد اقتصاد خرد نیز، در بیشتر موارد بخش عرضه و تقاضا را جدا نموده، یعنی در برخی مطالعات تنها بخش تقاضا و عوامل مؤثر آن مانند ترجیحات مصرف‌کنندگان و در برخی دیگر تنها بخش عرضه و عوامل تأثیرگذار آن مانند تکنولوژی بر رابطه رشد و محیط‌زیست بررسی شده است. بنابراین، به منظور تعیین تمامی عوامل مؤثر بر رابطه میان رشد و محیط‌زیست، نیازمند در نظر گرفتن همزمان بخش عرضه و تقاضای اقتصاد می‌باشیم. بر این اساس، ویژگی اصلی و مهم مدلی که در این پژوهش مورد استفاده قرار

1. Copeland, 2004.

2. Dinda, 2005

بررسی عوامل تأثیرگذار بر رابطه میان رشد اقتصادی ...

دادهایم، علاوه بر از استفاده از نظریه‌های اقتصاد خرد این است که اجازه مطالعه همزمان عوامل تأثیرگذار طرف عرضه و تقاضای اقتصاد، بر رابطه بین رشد و محیط زیست را می‌دهد. با توجه به موارد یاد شده در زیر ساختار مدل را ارایه نموده‌ایم:

فرض می‌کنیم مصرف کننده نمونه‌ای با تابع مطلوبیت و آلودگی به صورت زیر مواجه است:

$$P = P_0 Y^\gamma E^{-\delta} \quad U = U_0 C^\alpha P^{-\beta} \quad (1)$$

که در آن، P_0 ، γ ، δ ، U_0 ، α ، β پارامترهای مثبتی هستند. در این مدل P آلودگی، Y درآمد و C نشان‌دهنده تلاش برای کاهش آلودگی است. همچنین، فرض می‌کنیم قیمت کالاهای مصرفی (C) نرمال شده و هزینه کاهش آلودگی (e) بروزاست. با این فرض، مصرف کننده با یک محدودیت بودجه به صورت زیر مواجه است:

$$Y = C + e E \quad (2)$$

با ماقریزم کردن رفتار مصرف کننده با توجه به محدودیت بودجه، مصرف بهینه و سطح بهینه تلاش برای کاهش آلودگی به دست می‌آید که با در نظر گرفتن مقادیر بهینه به دست آمده می‌توان رابطه زیر را برای داشتن تعادل در اقتصاد استخراج کرد:^۱

$$p = p_0 y^{\gamma-\delta} \left[\frac{(\alpha + \beta\delta)e}{\beta\delta} \right]^\delta \quad (3)$$

تا زمانی که اقتصاد در حال رشد است، رشد درآمدها نیز مثبت می‌باشد ($dY > 0$). بنابراین، بر اساس رابطه ۳ می‌توان نشان داد با توجه به مثبت بودن dY ، dP زمانی منفی می‌شود که مقدار ۷ کمتر از δ شود. بدین معنی که باید اثر تلاش برای کاهش آلودگی از اثر درآمد بر افزایش آلودگی بزرگتر باشد. همچنین با کاهش مقادیر پارامترهای e ، θ و α افزایش پارامترهای β و δ آلودگی کاهش یافته و کیفیت محیط‌زیست بهبود می‌یابد. همان‌طور که مشخص است پارامترهای θ و β به ترجیحات مردم بین مصرف کالا و آلودگی ارتباط دارد. با کاهش θ و افزایش β به علت اینکه نرخ نهایی جانشینی آلودگی نسبت به مصرف کاهش می‌یابد، کیفیت محیط‌زیست بهبود پیدا می‌کند. افزون بر این، یک δ بزرگتر یا یک P_0 کوچکتر بیان می‌کند که کنترل و کاهش آلودگی به علت استفاده و همچنین ارتقای سطح تکنولوژی‌های دوستدار محیط‌زیست، نسبت به قبل به طور کاراتری صورت می‌گیرد. در نهایت اینکه کاهش e نیز می‌تواند اثر مثبتی بر کاهش آلاینده‌ها داشته باشد؛ زیرا e کوچکتر به معنی ارزان‌تر بودن هزینه کاهش و کنترل نشر آلودگی است.^۲

علاوه بر موارد یادشده هنوز یک مورد برای پایان تجزیه و تحلیل فازی توسعه زیست‌محیطی در فرایند رشد اقتصادی باقیمانده و آن بحث وابسته به وضعیت سیاسی روند تغییرات زیست‌محیطی به وسیله دولت‌هاست.

۱. استخراج و اثبات معادله را در پیوست ۱ ارائه نموده‌ایم.

2. Yabuta, 2003

گفتنی است در زمان وجود پیامدهای خارجی غیراقتصادی، تولیدکنندگان و مصرفکنندگان در بازار توجهی به هزینه‌های خارجی نداشته و سطح تولید و مصرف را تنها با در نظر گرفتن هزینه‌های داخلی تعیین می‌کنند. بنابراین، پیامدهای خارجی غیراقتصادی، عدم کارایی در استفاده از سازوکار بازار ایجاد می‌نماید که به علت نبود انگیزه برای ایجاد کارایی در بازار، ایفای نقش دولت در رسیدن به کارایی و تخصیص مؤثر منابع در بازار الزامی است. دولتها می‌توانند با وضع قوانین و استانداردهای خاص همچون مالیات‌های زیستمحیطی، تولیدکنندگان را وادار به تغییر تکیک تولید در جهت کاهش آلدگی کنند، همچنین مصرفکنندگان را نیز به مصرف کمتر کالاهای آلودگی هستند، اما دولتها در قبال مهمی که وجود دارد این است، گاهی اوقات مردم خواستار کاهش آلدگی هستند، اما دولتها در قبال این خواسته مردم واکنشی نشان نمی‌دهند، علت آن را می‌توان در اکثر موارد اهمیت بیشتر سیاست‌های رشد اقتصادی نسبت به کاهش آلدگی دانست. در مراحل ابتدایی توسعه، بحث‌های زیستمحیطی بیشتر از رشد اقتصادی پیروی می‌کند که این مسأله به شکاف زیاد بین مردم و دولت نسبت به مسائل زیستمحیطی منجر می‌شود؛ به طوری که مردم خواستار محیط‌زیست پاک می‌باشند، اما دولتها هیچ سیاستی را برای پاسخگویی به نیاز مردم اعمال نمی‌کنند. از سوی دیگر، وجود شرایط سیاسی مناسب به عبارتی حکمرانی خوب در کشور نیز می‌تواند در کاهش آلدگی مؤثر باشد؛ چرا که حکمرانی خوب باعث می‌شود توانایی و ظرفیت دولت در اجرای کارا و مؤثر سیاست‌های زیستمحیطی افزایش یابد، همچنین قدرت پاسخگویی دولت در مورد سیاست‌های اعمال شده بهمنظور کاهش آلدگی نیز بالا رود. برای این منظور در مدل پارامتر جدیدی معرفی می‌نماییم که تعیین کننده تابع رفاه دولت است و در آن مفهوم اختلاف بین دولت و مردم نسبت به مسائل زیستمحیطی و به بیان دیگر تأثیر اثرات سیاسی در کاهش آلدگی با θ تشریح می‌شود.

$$W = U \cdot C^\alpha P^{-\theta\beta}, \quad (4)$$

در رابطه ۴، W تابع رفاه دولت و θ شکاف بین مردم و دولت را نشان می‌دهد. زمانی که θ نزدیک صفر است، به این معنی است که دولت هرگز ترجیحات مردم را در مورد مسائل زیستمحیطی و کاهش آلدگی مورد ملاحظه قرار نمی‌دهد. اما زمانی که θ برابر یک است (حکمرانی خوب)، بیانگر دولت قویی است که سیاست‌های آن آشکارا با نیازهای مردم در مورد مسائل زیستمحیطی منطبق است، یعنی اختلافی بین نیاز دولت و مردم در مورد مسائل زیستمحیطی وجود نداشته و هر دو خواستار کاهش آلدگی و بهبود محیط‌زیست می‌باشند.

در مراحل ابتدایی رشد اقتصادی، ساختار یک کشور ممکن است به خوبی سازماندهی نشده و قوانین زیستمحیطی نیز ضعیف باشند، همچنین دولت نتواند سیاست‌های ضدآلدگی را به خوبی اجرا کند؛ اما در مراحل بعدی رشد و توسعه‌یافتنگی شاخص‌های حکمرانی بهبودیافته و سیاست‌های دولت به سمت ترجیحات مردم سوق می‌یابد. بنابراین، بدیهی است که شاخص حکمرانی همراه با رشد اقتصادی از صفر به یک متمایل شود.

بررسی عوامل تأثیرگذار بر رابطه میان رشد اقتصادی ...

دولت با ماقریم کردن رابطه ۴، با توجه به محدودیت بودجه اجتماعی که در رابطه ۲ بیان شده، می‌تواند مقادیر بینه مصرف و تلاش برای کاهش آلودگی را به صورت زیر به دست آورد:

$$E = \frac{\theta\beta\delta}{e(\alpha + \theta\beta\delta)} Y \quad C = \frac{\alpha}{\alpha + \theta\beta\delta} Y \quad (5)$$

در این حالت، شرایط زیستمحیطی و وضعیت آلودگی در فرایند رشد اقتصادی از رابطه زیر مشخص می‌شود:

$$P = P_0 y^{\gamma-\delta} \left[\frac{(\alpha + \theta\beta\delta)e}{\theta\beta\delta} \right]^\delta \quad (6)$$

بر اساس رابطه ۶ می‌توان نشان داد که $\partial P / \partial \theta$ منفی است.^۱ به این معنی که افزایش در θ آلودگی را کاهش خواهد داد. همچنین رابطه ۶، نشان می‌دهد که همراه با رشد اقتصادی که درآمدها نیزدراحت افزایش است، شرایط زیستمحیطی با توجه به اثر درآمدی مثبت می‌تواند بهبود یابد. این بهبود به وسیله تغییر ترجیحات مردم، استفاده از تکنیک‌های ارزان‌تر و کارآتر، وجود حکمرانی خوب و همچنین استفاده از تکنولوژی‌های کاهش‌دهنده آلودگی به دست می‌آید.

۳. داده‌ها و معرفی مدل

با توجه به مدل مطرح شده در قسمت پیشین می‌توان عوامل تأثیرگذار بر رابطه میان رشد و محیط‌زیست را مربوط به اثرات مقیاس، تکنولوژی، اثر سیاسی و ترجیحاتی دانست. در این قسمت اثر عوامل مطرح شده بر آلاینده‌های مهم هوا شامل دی‌اکسیدکربن، دی‌اکسیدنیتروژن و دی‌اکسیدگوگرد به عنوان شاخص زیستمحیطی (متغیر واپسیه) را مورد بررسی قرار می‌دهیم. همچنین، در این بررسی از متغیرهای لگاریتم تولید ناخالص داخلی سرانه بر حسب برابری قدرت خرید، شاخص ظرفیت تکنولوژی Arco، شش شاخص مربوط به حکمرانی شامل حق اظهار نظر و پاسخگویی، ثبات سیاسی و عدم خشونت، اثر بخشی دولت، کیفیت مقررات، حاکمیت قانون، مبارزه با فساد و هزینه عمومی صرف شده برای تعلیم و تربیت، همچنین نرخ پوشش خط تلفن ثابت و همراه به ترتیب برای اندازه‌گیری اثرات مقیاس، تکنولوژیکی، اثر سیاسی و ترجیحاتی استفاده کرده‌ایم. علت انتخاب متغیرها به شرح زیر است: شاخص تکنولوژی Arco^۲ دارای چهار بعد واردات تکنولوژی، خلق تکنولوژی جدید، زیربنای تکنولوژی و توسعه مهارت‌های انسانی است و از آنجا که سطح و ظرفیت تکنولوژی موجود در کشور و به

۱. اثبات را در پیوست ۲ آورده‌ایم.

۲. به منظور محاسبه ظرفیت تکنولوژیکی "آرکو و کوکو" فرض می‌کنند که هر چهار عامل نقش یکسانی را در ایجاد ظرفیت تکنولوژی هر کشور ایفا می‌کنند، بنابراین، شاخص کل تکنولوژی (Arco) بر اساس وزن یکسان هر شاخص به دست می‌آید و رابطه آن به صورت زیر محاسبه می‌شود:

$$ArcotII = \sum_{i=1}^4 \lambda_i I_i$$

طور کلی میزان پیشرفت‌های به وجود آمده در آن می‌تواند در مدیریت محیط‌زیست به ویژه در کاهش تخریب زیست‌محیطی در طی رشد اقتصادی و رسیدن به مسیر توسعه پایدار مؤثر باشد، بنابراین، برای رسیدن به این منظور، هم مسئله خلق تکنولوژی و هم پذیرش و انتشار تکنولوژی قابل اهمیت است. از این رو در نظر گرفتن شاخص ظرفیت تکنولوژی Arco کاملاً با مسئله تحقیق سازگار است.^۱

انتخاب شاخص‌های حکمرانی برای اندازه‌گیری اثر سیاسی بر اساس این نکته مهم است، که هیچ سیاست زیست‌محیطی در پاسخ به بحث‌های محیط‌زیست تا زمانی که مردم آگاهی پیدا نکرده و خواستار محیط‌زیست بهتر نباشند، صورت نمی‌گیرد و بهبود محیط‌زیست در این حالت، تحت تأثیر واکنش مؤثر دولتها در مقابل نیازهای مردم برای داشتن محیط‌زیست پاک است. دولتها با بلوغ سیاسی بالا، جامعه را در جهت ترجیحات مردم سوق می‌دهند و رسیدن به این بلوغ سیاسی در گرو حکمرانی خوب است. بنابراین، می‌توان حکمرانی را بیانگر میزان پاسخگویی دولت به نیازهای مردم در مقابل مسائل زیست‌محیطی دانست که به کمک شش شاخص، که توسط بانک جهانی تعریف، محاسبه و اندازه‌گیری شده، مشخص می‌شود (سایت بانک جهانی).

انتخاب متغیرهای هزینه عمومی صرفشده برای تعلیم و تربیت و نرخ پوشش خط تلفن ثابت و همراه به این علت صورت گرفته که میزان آگاهی شهروندان و التزام آنها به مراعات ملاحظات زیست‌محیطی می‌تواند به عنوان یک ابزار کترلی در حوزه انتشار آلوڈگی به حساب آید. اصولاً جوامعی که مردم آنها از سطح توسعه یافته‌گی اجتماعی بالاتری برخوردارند، دغدغه بیشتری را نسبت به مخاطرات زیست‌محیطی احساس می‌کنند.^۲ همچنین، بالابودن سطح ارتباط در اجتماع نیز می‌تواند باعث شود که مردم مسائل اجتماعی و همچنین مضرات آلینده‌ها را در بین خود مطرح کنند و این منجر می‌شود که حرکت‌هایی به سمت کاهش آلوڈگی صورت گیرد. یکی از وسایل در برقراری ارتباط در اجتماع تلفن ثابت و همراه است. بنابراین، سعی کردایم که از این متغیر نیز به عنوان متغیر توضیحی و جانشین ترجیحات استفاده نماییم.^۳

در این پژوهش به منظور بررسی عوامل تأثیرگذار بر رابطه رشد و محیط‌زیست و پی‌بردن به درجه اهمیت هر یک از عوامل از مدل پیشنهادی گروسمن^۴ به شرح ذیل استفاده می‌نماییم:

$$Ln p_{it} = \alpha_0 + \alpha_1 Ln Gdp_{it} + \alpha_2 x_{it} + \varepsilon_{it} \quad (7)$$

که α_1 بیانگر چهار عامل ظرفیت تکنولوژی برای هر کشور بوده و α_2 ضریبی ثابتی است که مقدار آن $1/4$ است. شاخص هر گروه به وسیله مراحل یکسان محاسبه شده و در کل هشت زیر شاخص اساسی به منظور محاسبه هر بعد از شاخص ظرفیت تکنولوژیکی Arco در نظر گرفته شده است. دو شاخص میزان اختراتات ثبت شده و مقالات علمی برای محاسبه میزان ظرفیت ایجاد و خلق تکنولوژی در هر کشور، دو شاخص نفوذ و کاربرد اینترنت و مقدار مصرف الکتریسیته برای محاسبه میزان زیربنای تکنولوژی موجود در هر کشور، سه شاخص ثبت مهارت‌های مهندسی، میانگین سال‌های مدرسه و نرخ سواد به منظور به دست آوردن مقدار پیشرفت در توسعه مهارت‌های انسانی و نهایتاً تنها شاخص مقدار ورودی سرمایه‌گذاری مستقیم خارجی به عنوان درصدی از تولید ناخالص داخلی هر کشور برای محاسبه میزان واردات تکنولوژی مورد استفاده قرار گرفته‌اند.

1. Archibugi, 2004

2. Plassman, 2002.

3. Yabuta, 2003.

4. Grossman, 1995

بررسی عوامل تأثیرگذار بر رابطه میان رشد اقتصادی ...

که در آن، Lnp_{it} میزان لگاریتم انتشار گازهای آلینده دی اکسید کربن، دی اکسید نیتروژن و دی اکسید گوگرد برای کشور آم در سال t (به عنوان شاخص های آلودگی)، $LnGdp_{it}$ لگاریتم تولید ناخالص داخلی سرانه کشور آم در سال t و X_{it} برداری از متغیرهای برونزای تأثیرگذار بر شاخص های آلودگی است که شامل سهم هزینه آموزش و پرورش در بودجه عمومی دولت، میزان استفاده از تلفن ثابت و همراه به ازای هر ۱۰۰۰ نفر، شاخص تکنولوژی Arco و شاخص های مربوط به حکمرانی که شامل ۶ شاخص قدرت پاسخگویی، ثبات سیاسی، حاکمیت قانون، کیفیت مقررات، مبارزه با فساد و اثر بخشی دولت می شود.

مدل ارائه شده را با استفاده از تکنیک اقتصادستنجی داده های تابلویی نامتوازن برآورد کرده ایم. نبود داده های آماری برخی متغیرها در برخی دوره ها روش نامتوازن را گریزناپذیر می کند. در روش داده های تابلویی ابتدا دو آزمون انجام می شود: برای تعیین حالت برابری عرض از مبدأ کشورها با حالت تفاوت در عرض از مبدأ کشورها از آزمون F و برای تعیین روش اثر ثابت و یا اثر تصادفی از آزمون هاسمن استفاده می شود که در این پژوهش پس از انجام دو آزمون، برای برآورد مدل روش اثرات ثابت را انتخاب نموده ایم. همچنین، پس از بررسی فروض کلاسیک، از آنجایی که این مدل مشکل ناهمسانی واریانس بین گروهی دارد، به منظور رفع این مشکل، مدل را به روش حداقل مربعات تعمیم یافته (GLS) برآورد نموده ایم. ۲۸ کشور عضو OECD و ۲۸ کشور غیر OECD نمونه آماری این مطالعه را تشکیل می دهند. دوره زمانی این مطالعه ۱۹۹۵-۲۰۰۵ و منبع داده ها سایت بانک جهانی، آژانس حمایت از محیط زیست آمریکا، سایت برنامه های زیست محیطی سازمان ملل، سایت مربوط به کشورهای OECD است.

۴. ارائه نتایج و تحلیل آن

رابطه ۷ را برای هر دو گروه کشورهای OECD و غیر OECD^۱ در دوره ۱۹۹۵-۲۰۰۵ و با استفاده از روش داده های تابلویی برآورد نمودیم. نتایج مدل برآورده شده را در جدول های ۱ و ۲ ارائه کرده ایم.

۱. به منظور مقایسه عوامل تأثیرگذار بر رابطه رشد-آلودگی در دو ساختار متفاوت، از لحاظ تکنولوژی تولید، ترجیحات مصرف کنندگان و الگوهای متفاوت رشد اقتصادی، نمونه های منتخب از کشورهای OECD و غیر OECD انتخاب شده است. کشورهای عضو OECD (ایتالیا، اسپانیا، آلمان، سوئد، سوئیس، امریکا، زاپن، کانادا، استرالیا، اتریش، بلژیک، فنلاند، کره، نیوزلند، هلند، نروژ، پرتغال، فرانسه، دانمارک، چک اسلواکی، ایرلند، لهستان، مجارستان، یونان، انگلیس، ترکیه، مکزیک، بلژیک)، کشورهای غیر OECD (آلبانی، ارمنستان، آذربایجان، اندونزی، بلاروس، مجارستان- استونی، جورجیا، کرواسی، قرقاستان، فیلیپین، برباد، اسلواکی، رومانی، ایران، چین، تایلند، آرژانتین، شیلی، روسیه، آفریقای جنوبی، مالزی، هند، بلغارستان، ونزوئلا، یمن، سریلانکا، پاناما)

جدول ۱. نتایج برآورد مدل برای کشورهای OECD (متغیرهای وابسته CO_2 , NO_2 , SO_2)

	متغیرهای توضیحی	SO_2	NO_2	CO_2
درآمد	لگاریتم تولید ناخالص داخلی سرانه	**۰/۰۲	**۰/۳۴	**۰/۷۲
	سهم آموزش در بودجه عمومی	۰/۰/۴۳	۰/۰/۳۱	۰/۱/۰۷
	تلنف ثابت و همراه	۰/۰/۰۹	۰/۰/۱۰	۰/۰/۲۱
ترجیحات	قدرت پاسخگویی	**۰/۱۱	**۰/۴۰۷	**۰/۷۴۲
	ثبات سیاسی	۰/۲/۰۴	۰/۷/۷۶	۰/۲/۳۱
	کارایی دولت	۰/۲/۰۳	۰/۲/۹۱	۰/۴/۴۱
	کیفیت قوانین	۰/۲/۰۲	۰/۱/۸۳	۰/۴/۲۸
	حاکمیت قانون	**۰/۱۸	**۰/۷۰۱	**۰/۵۷۲
	کنترل فساد	۰/۲/۰۷	۰/۲/۰۴	۰/۳/۶۱
حکمرانی	ARCO	**۰/۱۷	**۰/۴۱۱	**۰/۱۲۶
	R^2	۰/۹۲	۰/۷۹	۰/۸۴
	F_{test}	۰/۰/۳	۰/۲/۷	۰/۳/۴
	Hausman Δ ۲	۰/۷۱/۳	۰/۱۳/۸	۰/۹۴/۹
	تعداد مشاهدات	۲۵۱	۲۴۲	۲۵۱

مأخذ: محاسبات این پژوهش.

** به ترتیب بیانگر معناداری پارامترها در سطح معنادار ۵ و ۱۰ درصد است.

بیانگر رد فرضیه صفر در سطح معنادار ۵ درصد است.

جدول ۲. نتایج برآورد مدل برای کشورهای غیر OECD (متغیرهای وابسته CO_2 , NO_2 , SO_2)

	متغیرهای توضیحی	SO_2	NO_2	CO_2
درآمد	لگاریتم تولید ناخالص داخلی سرانه	**۰/۳/۲۷	**۰/۱۶	**۰/۰/۷
	سهم آموزش در بودجه عمومی	۰/۰/۰۰۷	۰/۰/۰۲	۰/۰/۲۶
	موبایل و تلفن	-۰/۰/۰۶	-۰/۰/۰۰۴	-۰/۰/۰۱
ترجیحات	قدرت پاسخگویی	۰/۰/۰۳	۰/۱/۰۸	**۰/۲/۶۴
	ثبات سیاسی	۰/۰/۰۷۴	۰/۰/۰۷۱	۰/۰/۹۶
	کارایی دولت	۰/۰/۰۱۵	۰/۰/۰۲۴	۰/۲/۲۱
	کیفیت قوانین	۰/۰/۰۸	۰/۱/۰۵	۰/۱/۱۳
	حاکمیت قانون	۰/۰/۰۸۳	۰/۱/۰۷۹	**۰/۲/۳۷
	کنترل فساد	۰/۰/۰۷۳	۰/۰/۰۸۱	۰/۱/۰۸۳
حکمرانی	ARCO	**۰/۱۰۰۴	**۰/۰۹۹	**۰/۰/۳۴۵
	R^2	۰/۸۹	۰/۹۲	۰/۹۰
	F_{test}	۰/۱۳۸	۰/۵۷۲	۰/۱۴۱/۵۱
	Hausman Δ ۲	۰/۲۶/۷	۰/۳۰/۹	۰/۴۲/۷۵
	تعداد مشاهدات	۲۲۵	۲۲۳	۲۲۵

مأخذ: محاسبات این پژوهش.

** به ترتیب بیانگر معناداری پارامترها در سطح معنادار ۵ و ۱۰ درصد است.

بیانگر رد فرضیه صفر در سطح معنادار ۵ درصد است.

۱. از آماره F محاسباتی، برای آزمون برابری عرض از مبدأها، استفاده می‌شود. با توجه به اینکه F محاسباتی از جدول بزرگتر است فرضیه H₀ مبنی بر عدم همگن بودن کشورها رد می‌شود. لذا اثرات گروه کشورها پذیرفته می‌شود و می‌باید عرض از مبدأهای مختلفی را در برآورد لحاظ نمود. همچنین به منظور آزمون انتخاب بین اثرات ثابت و اثرات تصادفی از آماره هاسمن استفاده می‌شود. با توجه به نتایج به علت اینکه آماره کی - دو محاسباتی بزرگتر از مقدار جدول کی - دو است، بنابراین، فرضیه H₀ رد می‌شود. بدین معنی که اثرات تصادفی ناسازگار است و باید برای برآورد از روش اثرات ثابت استفاده کنیم.

بررسی عوامل تأثیرگذار بر رابطه میان رشد اقتصادی ...

- در ادامه، به تحلیل ضرایب و مقادیر بهدست آمده در برآوردهای صورت گرفته می‌پردازیم.
- اثرات مقیاس، تکنولوژی، سیاسی و ترجیحاتی به خوبی توانسته‌اند ارتباط میان رشد اقتصادی و تخریب زیستمحیطی را در کشورهای مورد بررسی توضیح‌دهند. ضرایب برآورده شده نشان می‌دهند که این اثرات در کشورهای OECD به صورت حادتری مطرح است.
 - مثبت‌بودن ضریب لگاریتم تولید ناخالص داخلی سرانه در نتایج، بیانگر افزایش سطح آلودگی منتشرشده به ازای هر واحد افزایش در تولید ناخالص داخلی سرانه در هر دو گروه کشور است. به بیان دیگر، رشد اقتصادی با ایجاد و تشدید آلودگی همراه است. همچنین، بیشترین مقدار ضریب تولید ناخالص داخلی سرانه برای آلاینده CO_2 در هر دو گروه کشورهای مورد بررسی نسبت به دو آلاینده دیگر یعنی NO_2 و SO_2 نشان می‌دهد که میزان انتشار گاز گلخانه‌ای دی‌اکسیدکربن در بیشتر کشورهای مورد بررسی به ازای هر واحد درآمد سرانه تولیدشده، افزایش چشمگیری داشته که علت آن فعالیت‌های اقتصادی به ویژه صنعتی‌شدن و افزایش تعداد اتمیبل‌ها در طی چند صد سال گذشته که به بهره‌برداری فشرده از سوخت‌های فسیلی زغال، گاز و نفت برای تولید و حمل و نقل منجر شده است.
 - ضریب متغیر تکنولوژی در مدل‌های برآورده شده منفی است. به این مفهوم که با ارتقای سطح تکنولوژی آلودگی کاهش می‌یابد. نتایج نشان می‌دهد تأثیر عامل تکنولوژی در کاهش آلاینده CO_2 و SO_2 نسبت به آلاینده NO_2 در هر دو گروه کشورهای مورد مطالعه بیشتر بوده است که علت آن نبود تکنولوژی کنترل آلودگی برای کاستن از میزان CO_2 در مقیاس وسیع است^۱. همچنین، بیشتر بودن اثر تکنولوژی در کاهش آلاینده‌های SO_2 و NO_2 در کشورهای OECD نسبت به کشورهای غیر OECD نشان از انطباق نتایج مدل با واقعیت‌های بیرونی دارد، چرا که بیشتر کشورهای OECD در سال‌های اخیر با پیشرفت‌های به دست آمده مربوط به فناوری‌های نوین توانسته‌اند هم آلودگی موجود را کاهش دهنده هم در زمینه جلوگیری از ایجاد آلودگی‌های جدید یا دستیابی به سطح استاندارد آلودگی، اقدامات لازم را انجام دهنده. در حالی که ضرورت استفاده از تکنولوژی‌های خاص کنترل آلودگی بهترین سیاست رایج و غالب در حمایت از محیط‌زیست و کاهش آلاینده‌های NO_2 و SO_2 در اقتصاد بیشتر کشورهای OECD است، اما هنوز استفاده از این فناوری‌ها در بیشتر کشورهای در حال توسعه و کمتر توسعه‌یافته به دلیل پر هزینه‌بودن آنها به صورت کارا و همه‌گیر رایج نشده است.

۱. کاهش آلودگی به دو طریق صورت می‌گیرد: توسط تکنولوژی کنترلی "انتهای لوله" که آلودگی ناشی از فرآیندهای تکنولوژیک و مواد خام معین را کاهش می‌دهد، و از طریق "کاستن از آلودگی در منبع" یا طراحی و ساخت مجدد فرآورده در منبع به گونه‌ای که حاوی مواد و انرژی کمتری باشد که ممکن است ضایعات تولید کند. به طور کلی سیاست‌های زیستمحیطی موجود بر مبنای تکنولوژی کنترل "انتهای لوله" استوارند.

- ضرایب متغیرهای مربوط به اثر ترجیحات منفی بوده، و علامت منفی آنها به خوبی حکایت از انطباق این اثر با مباحث نظری مدل دارد. نکته قابل توجه این است که ضرایب متغیرهای مربوط به اثر ترجیحات، نسبت به متغیرهای دیگر مدل، به طور نسبی کوچک است. نتیجه به دست آمده بدین مفهوم است که در کشورهای منتخب افزایش وسایل ارتباطی همچنین بالارفتن سطح سواد در حدی نبوده که بتوانند در کاهش آلاینده‌ها نقش اساسی را ایفا کند. به ویژه اثر نه چندان قابل توجه ترجیحات در کاهش آلاینده‌ها برای کشورهای غیر OECD، به خوبی نشان می‌دهد که مردم به جنبه‌های غیر اقتصادی و زیستمحیطی زندگی خود اهمیت زیادی نمی‌دهند و ملاحظات مربوط به دستیابی به توسعه پایدار را به طور جدی دنبال نمی‌کنند که همین عامل باعث می‌شود آنها به صورت مستقل و جدی تلاش نکنند تا بخشی از آلدگی تولیدی خود را کاهش داده و یا آن را داخلی نمایند.
- همان‌طور که ملاحظه می‌شود ضرایب برآورده شده برای شاخص‌های حکمرانی منفی است و مقادیر به دست آمده برای آنها در هر دو گروه کشورها حائز اهمیت است. در میان شاخص‌های ذکر شده برای حکمرانی دو شاخص "قدرت پاسخگویی دولت" و "حاکمیت قوانین"، به علت نقش قابل توجه آنها در کم کردن فاصله بین مردم و دولت در مورد مسایل زیستمحیطی، از اهمیت به سزاگی در کاهش آلاینده‌ها برخوردار است.^۱ گفتی است که تأثیر شاخص‌های حکمرانی در کاهش آلاینده‌های دی‌اکسید کربن برای کشورهای OECD بیشتر است. علت آن وجود حکمرانی خوب به ویژه دولت‌های پاسخگو در کشورهای OECD است که باعث شده این دولت‌ها در مقابل خواسته مردم برای داشتن محیط‌زیست سالم‌تر با استفاده از ابزارهای اقتصادی از جمله مالیات‌های زیستمحیطی اقدام به کاهش آلدگی کنند. به همین منظور در مطالعه صورت گرفته از سهم مالیات ناخالص^۲ به کل درآمد مالیاتی

۱. در مطالعه‌ای که توسط یابوتا (Yabuta, ۲۰۰۳)، در بررسی اثر شش شاخص حکمرانی شامل قدرت پاسخگویی، ثبات سیاسی، حاکمیت قانون، کیفیت مقررات، مبارزه با فساد و اثربخشی دولت، بر آلاینده‌های هوا برای تعدادی از کشورهای عضو OECD و غیر OECD صورت گرفته است، نتایج نشان می‌دهد که بهبود شاخص‌های حکمرانی شکاف بین مردم و دولت در مورد مسایل زیستمحیطی را کاهش داده و اثر دو شاخص "قدرت پاسخگویی دولت" و "حاکمیت قوانین" در کم کردن شکاف و در نتیجه کاهش آلاینده‌های هوا از سایر شاخص‌های حکمرانی بیشتر است. لازم به ذکر است که نتایج این پژوهش، نتیجه به دست آمده از مطالعه انجام شده توسط یابوتا، یعنی تأثیرگذاری بیشتر است دو شاخص "قدرت پاسخگویی دولت" و "حاکمیت قوانین" در کاهش آلاینده‌های هوا، را تأیید می‌کند.

۲. مالیات‌های زیستمحیطی را می‌توان به دو گروه طبقه‌بندی کرد: گروه اول: مالیات‌هایی است که به عنوان مالیات‌های محیط‌زیستی صرف شناخته می‌شوند. این نوع مالیات‌ها مستقیماً مربوط به مسائل محیط‌زیست هستند مانند مالیات بر کربن که درآمد حاصل از این نوع مالیات‌ها برای حفاظت از محیط‌زیست صرف می‌شود. وضع این نوع مالیات‌ها تنها برای حفاظت از محیط‌زیست است. گروه دوم: شامل مالیات‌هایی است که به عنوان مالیات‌های محیط‌زیستی ناخالص شناخته می‌شوند که دارای اهداف اولیه و ثانویه هستند و هدف اصلی آنها درآمدزایی بیشتر است. مانند مالیات بر مصرف سوخت با توجه به این دو نوع مالیات زیستمحیطی بررسی‌ها نشان داده‌اند که افزایش کمی نسبت مالیات زیستمحیطی به کل درآمدهای مالیاتی در کشورهای OECD به جذب درآمد از هر دو نوع مالیات وابسته است که اصطلاحاً به آن مالیات ناخالص می‌گویند.

بررسی عوامل تأثیرگذار بر رابطه میان رشد اقتصادی ...

برای مشخص کردن اهمیت این مالیات‌ها در کاهش آلودگی هوا در کشورهای OECD استفاده کرده‌ایم.^۱ نتایج را در جدول ۳ نشان داده‌ایم.

جدول ۳. نتایج برآورد مدل در کشورهای OECD با وجود مالیات‌های زیست‌محیطی (متغیرهای وابسته CO_2 , NO_2 , SO_2)

متغیرهای توضیحی		SO_2	NO_2	CO_2
درآمد	لگاریتم تولید ناخالص داخلی سرانه	** ۵/۷۲	** ۵/۱۴	** ۶/۳۳
ترجیحات	سهم آموزش در بودجه عمومی	** -۰/۳۹	** -۰/۲۵	** -۱/۱۶
	تلفن ثابت و همراه	* -۰/۱	* -۰/۰۹	* -۰/۳۹
مالیات‌های زیست محیطی	سهم مالیات ناخالص به کل درآمد مالیاتی	** ۵/۱۴-	** ۴/۳۷-	** -۶/۵۴
تکنولوژی	شاخص تکنولوژی ARCO	** -۶/۰۷	** -۵/۳۱	** -۲/۰۳
	\bar{R}^*	۰/۹۸	۰/۹۱	۰/۹۸
نتایج آزمون F و هاسمن	F_{test}	# ۵۲۱	# ۳۲۷	# ۱۹۰/۷۹
	Hausman □ 2	# ۴۹/۳	# ۳۷/۲۶	# ۲۴/۹۳
	تعداد مشاهدات	۱۳۹	۱۳۹	۱۳۹

مأخذ: محاسبات این پژوهش.

** و * به ترتیب بیانگر معناداری پارامترها در سطح معنادار ۵ و ۱۰ درصد است.

بیانگر رد فرضیه صفر در سطح معنادار ۵ درصد است.

با مشاهده عالیم و ضرایب به دست آمده از برآوردها مشخص می‌شود نقش مالیات‌های زیست‌محیطی در کاهش آلاینده CO_2 در کشورهای OECD معنادار و منفی است حتی اثر آن از سایر متغیرها به ویژه شاخص مربوط به تکنولوژی نیز بیشتر است. چرا که به علت نبود تکنولوژی کاهش آلودگی در مقیاس وسیع در حال حاضر نمی‌توان در کوتاه‌مدت از انتشار CO_2 مهم‌ترین گاز گلخانه‌ای در سطح جهانی بکاهیم. بدین ترتیب اتخاذ سیاستی که هدف آن تقلیل انتشار CO_2 باشد، در درجه اول اهمیت قرار داشته که می‌تواند در کوتاه‌مدت نیز به عنوان بهترین شیوه کاهش آلاینده CO_2 محسوب شود. در مورد دو آلاینده SO_2 و NO_2 نیز اثر مالیات‌های زیست‌محیطی منفی و معنادار است، اما اهمیت آن از آلاینده CO_2 همچنین از متغیر مربوط به تکنولوژی کمتر می‌باشد.

۱. به علت کمبود آمارهای لازم و حتی عدم اجرای مالیات‌های زیست‌محیطی در بسیاری از کشورهای غیر OECD تنها اثر این مالیات‌ها برای کشورهای OECD بررسی شده است.

۵. جمع‌بندی و نتیجه‌گیری

در دهه‌های اخیر تأثیر رشد اقتصادی بر کیفیت محیط‌زیست توجه بسیاری از اندیشمندان را به خود جلب کرده است. نیم نگاهی به پیشینه این موضوع نشان می‌دهد که تا اواسط دهه ۱۹۹۰ بیشتر مطالعات انجام‌شده در این رابطه با تأکید بر دو متغیر درآمد و میزان تخریب زیست‌محیطی بوده که در این خصوص برای متغیر درآمد (عمدتاً) تولید ناخالص ملی و برای میزان تخریب زیست‌محیطی نیز یکی از انواع آلودگی لحاظ شده است. نتایج برخی از مطالعات صورت‌گرفته در این دوره بیانگر این مطلب بوده است که در یک بستر زمانی بلندمدت با افزایش درآمد، آثار زیست‌محیطی ناشی از فعالیت‌های اقتصادی در ابتدا افزایش و پس از رسیدن به یک حداکثر کاهش می‌یابد. بدین معنا که ارتباط میان سطح درآمد و میزان تخریب زیست‌محیطی به صورت $\downarrow\uparrow$ وارونه است. این موضوع اساس فرضیه زیست‌محیطی کوزنتر را تشکیل می‌دهد. از نیمه دوم دهه ۱۹۹۰ پژوهشگران تلاش نمودند عوامل بروزای مؤثر بر ارتباط میان رشد اقتصادی و میزان مخاطرات زیست‌محیطی را شناسایی و در مدل‌های موردن آزمون لحاظ نمایند. بدیهی است که این عوامل می‌توانستند اثرات مثبت و منفی متفاوتی داشته باشند. ویژگی بارز این مطالعات جدای از پرداختن به عوامل بروزرا، آن است که بیشتر بر کشورهای توسعه‌یافته تمرکز داشته و در بیشتر مدل‌ها از آلاینده‌دی اکسیدکربن به عنوان شاخص زیست‌محیطی استفاده شده است. همچنین، تعداد کم‌شماری مطالعه را می‌توان یافت که در آنها به بررسی نقش دولتها در کاهش آلاینده‌ها پرداخته باشد. در این پژوهش تلاش نموده‌ایم ضمن لحاظنمودن اطلاعات کشورهای کمتر توسعه‌یافته و در حال توسعه در کنار کشورهای توسعه‌یافته و مطالعه اثرات تکنولوژیکی و ترجیحاتی به بررسی نقش دولتها (اثر سیاسی) نیز در کاهش سه نوع آلاینده مهم هوا (SO_2 , NO_2 , CO_2) در دوره ۱۹۹۵-۲۰۰۵ بپردازیم.

نتایج نشان می‌دهد که موقعیت زیست‌محیطی کشورها تحت تأثیر عوامل غیردرآمدی مانند عوامل ترجیحاتی، سیاسی و تکنولوژیکی قرار داشته که تأثیر این عوامل در کاهش آلودگی هوا در کشورهای توسعه‌یافته بیشتر از کشورهای در حال توسعه و کمتر توسعه‌یافته است.

اصلی‌ترین یافته‌های این پژوهش را می‌توان در موارد زیر خلاصه نمود:

- جدای از متغیر انتخاب‌شده برای درآمد، تغییر ترجیحات مردم یکی از دلایل نوسانات تخریب زیست‌محیطی در فرایند رشد و توسعه اقتصادی کشورها است. متغیرهای در نظر گرفته شده به منظور بررسی اثر ترجیحات، یعنی سهم آموزش در بودجه عمومی دولت و میزان استفاده از تلفن ثابت و همراه به عنوان متغیرهای کاهش‌دهنده آلودگی شناخته شدند. با توجه به این نکته که تأثیر این متغیرها در کاهش آلاینده‌ها (به ویژه در کشورهای در حال توسعه و کمتر توسعه‌یافته) از متغیرهای دیگر مدل کمتر است می‌توان نتیجه‌گرفت که شکل‌گیری ترجیحات مردم برای داشتن محیط‌زیستی پاک و سالم به کندی و در بیشتر موارد در سطوح بالای درآمدی صورت می‌گیرد.

بررسی عوامل تأثیرگذار بر رابطه میان رشد اقتصادی ...

- در خصوص اثر حکمرانی بر کیفیت زیستمحیطی، نتایج نشان دهنده وجود رابطه منفی بین شاخص های حکمرانی با میزان آلاینده های هوا می باشد. این فرضیه که بهبود شاخص های حکمرانی، با توجه به تأثیر آنها بر واکنش دولتها در برابر خواسته مردم برای بهبود کیفیت زیستمحیطی، آلودگی را کاهش می دهد در این پژوهش تأیید می شود. به بیان دیگر، "حکمرانی خوب"^۱ یکی از عوامل بهبود کیفیت زیستمحیطی است.
- در این پژوهش شاخص تکنولوژی مورد استفاده به عنوان یک متغیر کاهش دهنده آلودگی شناخته شد، بدین معنی که ارتقای سطح تکنولوژی به بهبود کیفیت زیستمحیطی منجر می شود. گفتنی است که تأثیر این عامل در کاهش آلاینده های SO_2 و NO_2 بیشتر از CO_2 است.
- با توجه به اهمیت قوانین و ضوابط زیستمحیطی کشورها در میزان مخاطرات زیستمحیطی آنها، در این پژوهش نقش مالیات های زیستمحیطی به عنوان متغیر بیان کننده اثر سیاسی و جانشین شاخص های حکمرانی برای کشورهای عضو OECD مورد آزمون قرار گرفت. نتایج نشان دهنده تأثیر معنادار و منفی این متغیر بر میزان آلاینده ها، به ویژه CO_2 است. این نتیجه می تواند دستاوردهای سیاستی قبل توجهی را برای کشورهای غیر OECD به همراه داشته باشد و آن اینکه این کشورها می توانند در قالب وضع مالیات های زیستمحیطی و اعمال دقیق آنها در کاهش آلاینده های هوا، به ویژه CO_2 مؤثر باشند.

منابع

- پژویان، جمشید. (۱۳۸۱). اقتصاد بخش عمومی (هزینه‌های دولت)، تهران، انتشارات جنگل.
- پژویان، جمشید و مرادحاصل، نیلوفر. (۱۳۸۶). بررسی اثر رشد اقتصادی بر آلودگی هوا، فصلنامه پژوهش‌های اقتصادی، سال ششم، شماره ۴، صص ۱۴۱-۱۶۰.
- صادقی، حسین و سعادت، رحمان. (۱۳۸۳). رشد جمعیت، رشد اقتصادی و اثرات زیست محیطی در ایران (یک تحلیل علی)، مجله تحقیقات اقتصادی، شماره ۶۴، صص ۸۰-۱۶۳.
- دبليو، پيرس. (۱۳۷۷). دنياي بيكران اقتصاد محيط زیست و توسعه پايدار. ترجمه عوض كوچكى، سیاوش دهقانیان و علی کلاهی اهری. انتشارات فردوسی مشهد.
- ويتينك، ديك. (۱۳۷۴). كاربرد تحليل رگرسيون. ترجمه حميد ابريشمى و تيمور محمدى. انتشارات دانشگاه تهران، تهران.
- Archibugi, D. COCO, A. (2004). World Development Vol. 32, No. 4, pp. 629–654.
- Brock, W.A., Taylor, M.S. (2004). The green Solow Model, Department of Economics, University of Wisconsin, Working paper 2004-16.
- Copeland, B., Taylor, M.S. (2004). Trade, growth, and the environment. Journal of Economic Literature 42, 7–71.
- Dinda, S. (2005). A theoretical basis for the environmental Kuznets curve; Ecological Economics 2005, 53, 403– 413.
- Dinda, S. (2004). Environmental Kuznets Curve Hypothesis: a survey. Ecological Economics 2005, 49 (4), 431–455.
- Grossman, G.M.; Krueger, A. B. (1995). Environmental Impacts of the North American Free Trade Agreement. in P.Garber ed., the U.S.-Mexico Free Trade Agreement, Cambridge MIT Press,13-56.
- Kriström, B., Growth. (2000). Employment and the Environment, Swedish Economic Policy Review, forthcoming.
- Kriström,B.; Riera, P. (1996). Is the Income Elasticity of Environmental Improvements Less Than One?, Environmental and Resource Economics, 7, 45-55.
- Kuznets, S. (1955). Economic growth and income inequality. American Economic Review, , 45, 1-28.
- Lopez, R., Mitra, S. (2000). Corruption, pollution, and the Kuznets environment curve. Journal of Environmental Economics and Management, 40, 137– 150.
- Lopez, R. (1994). The environment as a factor of production: the effects of economic growth and trade liberalization. Journal of Environmental Economics and Management, 27, 163– 18.
- McConnell, K.E. (1997). Income and the Demand for Environmental Quality, Environment and Development Economics, 2, Part 4, 383-400.
- McConnell, K.E. (1997). Income and the Demand for Environmental Quality, Environment and Development Economics, 2, Part 4, 383-400.
- Panayotou, T. (2000). Economic growth and the environment. Harvard University, CID Working Paper No. 56.

بررسی عوامل تأثیرگذار بر رابطه میان رشد اقتصادی ...

-
- Plassmann, F.; N. Khanna. (2002). Assessing the Precision of Turning Point Estimates in Polynomial Regression Functions. Economics Department Working Paper WP0213.Binghamton University.
- Yabuta M.; Nakamura, k. (2003). Governance, Pollution Control And The Environmental Kuznets Curve October 3, Discussion Paper Series N. 48.
www.worldbank.org/wbi/governance/govdata/.And
www.worldbank.org/wbi/governance/pubs/govmatters4.html.
www.worldbank.org/wbi/governance/govdata/.And
www.worldbank.org/wbi/governance/pubs/govmatters4.html.
World Bank, 2008. World Bank Group Official Web Page. www.worldbank.org.
- GEMS. (2008). Global Environmental Monitoring System Official Web Page. www.gemswater.org.
- WRI. (2008). World Resource Institute Official Web Page. www.wri.org.
- EPA. (2008). Environmental Protection Agency of the USA. www.epa.gov/waterscience/pollcontrol.
- IEA/OECD (1991). Greenhouse Gas Emissions: The Energy Dimension, Paris: OECD.

پیوست‌ها

پیوست ۱:

با حداکثر کردن تابع مطلوبیت مصرف‌کننده با توجه به قید بودجه، می‌توان مقدار بهینه مصرف و تلاش زیستمحیطی را به صورت زیر تعریف کرد:

$$\text{Max } u(C, P(E)) \text{ Subject to } y = C + eE \quad (1)$$

که در شرایط بهینه رابطه زیر برقرار است :

$$u_c = u_p p_E / e \quad (2)$$

یعنی مطلوبیت نهایی مصرف با مخارج نهایی صرف شده برای کاهش آلودگی برابر است. بنابراین، با استفاده از رابطه ۲ و ۱، ابتدا مقادیر C و E را محاسبه کرده و سپس در معادله مربوط به آلودگی یعنی $p = p_0 y^\gamma E^{-\delta}$ جایگزین می‌نماییم:

$$\frac{\partial u}{\partial c} = \alpha u_c c^{\alpha-1} p^{-\beta}, \frac{\partial \mu}{\partial p} = -\beta u_c c^\alpha p^{-\beta-1} / \frac{\partial p}{\partial E} = -\delta P_0 Y^\gamma E^{-\delta-1}$$

با جایگذاری عبارت بالا در رابطه ۲، داریم :

$$\begin{aligned} \alpha u_c c p^{-\beta} &= \frac{-\beta u_c c^\alpha p^{-\beta-1} (-\delta p_0 y^\gamma E^{-\delta-1})}{e} \Rightarrow \\ \alpha \frac{e(\alpha u_c c^\alpha C P^{-\beta})}{C^\alpha P^{-\beta}} &= \frac{-\beta u_c c^\alpha p^{-\beta-1} (-\delta p_0 y^\gamma E^{-\delta-1})}{C^\alpha P^{-\beta}} \Rightarrow \\ \frac{e\alpha}{c} &= \frac{-\beta (-\delta p_0 y^\gamma E^{-\delta-1})}{P} \Rightarrow E = \left[\frac{aep}{c\beta\delta p_0 y^\gamma} \right]^{\frac{1}{-\delta-1}} \end{aligned} \quad (3)$$

از رابطه ۳، می‌توان مصرف c را به صورت زیر به دست آورد:

$$\begin{aligned} eap &= -c\beta(-\delta p_0 y^\gamma E^{-\delta-1}) \Rightarrow C = \frac{aep}{\beta p_0 \delta y^\gamma E^{-\delta-1}} \Rightarrow \\ c &= \frac{eap_0 y^\gamma E^{-\delta}}{\beta p_0 \delta y^\gamma E^{-\delta-1}} \Rightarrow c = \frac{e\alpha}{\delta\beta} E \end{aligned} \quad (4)$$

با جایگذاری رابطه ۳ در معادله آلودگی ($p = p_0 y^\gamma E^{-\delta}$) و عبارت ۴ در رابطه ۳ داریم:

$$p = p_0 y^\lambda E^{-\delta} \xrightarrow{eq4} p = p_0 y^\lambda \left[\frac{eap}{c\beta p_0 \delta y^\lambda} \right]^{\frac{-\delta}{-\delta-1}} \longrightarrow$$

$$p = p_0 y^\lambda \left[\frac{e\alpha}{\frac{e\alpha}{\delta\beta} E\beta\delta} \right]^\delta \Rightarrow p = p_0 y^\lambda \left[e\alpha / \left(\frac{e\alpha}{\delta\beta} \left(\frac{y}{\frac{e(\alpha + \beta\delta)}{\beta\delta}} \right) \beta\delta \right) \right]^\delta \Rightarrow$$

$$p = p_0 y^\lambda \left[\frac{e\alpha}{\frac{ay\beta\delta}{\alpha + \beta\delta}} \right]^\delta \Rightarrow p = p_0 y^\lambda \left[\frac{e\alpha(\alpha + \beta\delta)}{ay\beta\delta} \right]^\delta \Rightarrow$$

$$p = p_0 y^\lambda \left[\frac{e\alpha}{\frac{ay\beta\delta}{\alpha + \beta\delta}} \right]^\delta \Rightarrow p = p_0 y^\lambda \left[\frac{e\alpha(\alpha + \beta\delta)}{ay\beta\delta} \right]^\delta \Rightarrow$$

$$p = p_0 y^\lambda y^{-\delta} \left[\frac{e(\alpha + \beta\delta)}{\beta\delta} \right]^\delta \Rightarrow p = p_0 y^{\lambda-\delta} \left[\frac{(\alpha + \beta\delta)e}{\beta\delta} \right]^\delta$$

پیوست ۲:

با مشتق‌گیری از رابطه ۶، نسبت به پارامتر θ می‌توان نشان داد که $\partial P/\partial \theta$ منفی است.

$$p = p_0 y^{\gamma-\delta} \left[\frac{(\alpha + \theta\beta\delta)e}{\theta\beta\delta} \right]^\delta$$

$$\frac{dp}{d\theta} = p_0 y^{(\gamma-\delta)} \delta \left[\frac{\beta\delta e \times \theta\beta\delta - \beta\delta e \times (\alpha + \theta\beta\delta)}{(\theta\beta\delta)^\gamma} \right] \left[\frac{(\alpha + \theta\beta\delta)e}{\theta\beta\delta} \right]^{\delta-1}$$

$$A \Rightarrow \frac{\beta^\gamma \delta^\gamma e \theta - \alpha \beta \delta e - \theta \beta^\gamma \delta^\gamma e}{(\theta\beta\delta)^\gamma} = \frac{\beta\delta e(\beta\delta\theta - \alpha - \theta\beta\delta)}{\theta^\gamma \beta^\gamma \delta^\gamma} \Rightarrow \frac{-e\alpha}{\theta^\gamma \beta\delta}$$

$$\Rightarrow \frac{dp}{d\theta} = p_0^{(\gamma-\delta)} y^\delta \left[\frac{-e\alpha}{\theta^\gamma \beta\delta} \right] \left[\frac{(\alpha + \theta\beta\delta)e}{\theta\beta\delta} \right]^{\delta-1} \prec 0$$

$$\frac{e\alpha}{\theta^\gamma \beta\delta} \succ 0 \quad e, \alpha, \theta^\gamma, \beta, \delta \succ 0 \quad \circ \langle \delta \leq 1 \rangle \quad \circ \langle \theta \leq 1 \rangle$$